

Frecvența Mann

instalații sonore

Concept și realizare: Octav Avramescu & Dan Vasile

În Thomas Mann celebrăm una dintre cele mai ambițioase figuri culturale germane, europene, cât și americane ale tumultuoasei prime jumătăți a secolului XX. Romanele sale, precum *Muntele Vrăjit* sau *Doctor Faustus*, ne dezvăluie cum pot fi duse la bun deznodământ emoțional, cathartic, poveștile acelor vremuri. Și, în mod straniu, poate și unele din prezent.

După premiul Nobel primit în 1929 pentru lucrarea semi-autobiografică *Casa Buddenbrook*, frământările din țara sa natală l-au forțat pe scriitor să plece într-un exil politic. Pentru tot restul vieții, a devenit el însuși un personaj mai cunoscut decât cele ale ficțiunilor sale, asumând o poziție publică de vorbitor și figură mediatică, care aproape i-a eclipsat arta.

Expoziția **Frecvența Mann** caută semne ale personalității scriitorului în diferitele ei manifestări, sugerând că Mann intră în rezonanță cu publicul monumentalei sale opere. Am căutat această rezonanță ascultând muzica sa preferată, relația cu exilul și umanismul său de respectabil cetățean al lumii. Sau, mai subiectiv, am explorat cele câteva legături pe care le-a avut cu România și am pătruns în spațiul său privat, unde se explică pe sine în corespondența purtată ori în jurnalul său secret. **Frecvența Mann** este, astfel, intensitatea dorinței cu care scriitorul și-a căutat un loc al său în lume.

Pentru a explora aceste fenomene, ne-am gândit că forma „obiectelor sonore”, expuse printre cele ale Muzeului Național al Literaturii Române, ar putea fi chiar efemera memorie rezonantă a cititorilor – sentimentul de

inefabil sens lăsat de anumite texte literare puternice. Iar dacă cititorii săi cultivă, intuitiv, senzația că Mann e un aprig protector al unei poziții independente, această senzație poate avea o frecvență: mărimi de intensitate emoțională care dau sens personalității sale complexe.

Frecvența Mann explorează astfel detalii specifice, ce se propagă – sau nu – în memorie, mult timp după lectura propriu-zisă, amestecând înțelesul cuvintelor cu organizarea lor estetică, arta și artificul, creând o continuitate în timp și spațiu.

În era digitală, acest demers poate fi o invitație pentru cititori să își dezarhiveze colecțiile de tip literar, explorând tehnologii digitale de re-mediare. Ce fel de obiecte, istorii și povești vrem să împărtășim din cultura noastră haotic fragmentată?

Prin **Frecvența Mann**, încercăm să găsim continuitatea umană între autor și lectură întrupată, peste timp și culturi, aniversând 150 de ani de la nașterea scriitorului.

Vă invităm să experimentați **Frecvența Mann** și să descoperiți cum certitudinile și îndoielile personajului public sau privat pot continua să rezoneze astăzi cu noi.

Frecvența Mann

instalații sonore

Concept și realizare: Octav Avramescu & Dan Vasile

Octav Avramescu

a studiat literatură, istorie intelectuală și a obținut un masterat la Politehnică, specializarea Producție de conținut audio-video. Prima dată a avut ocazia să lucreze în domeniul artistic pentru evenimente muzicale live ca voluntar la Vancouver International Jazz Festival și a co-fondat asociația *Jumătatea plină*, co-organizând audiții, conferințe, ateliere, concerte dedicate muzicii contemporane, improvizației abstracte, artei radiofonice, poeziei sonore, field recording, instalațiilor sonore - peste 300 de serii de evenimente alături de numeroși parteneri și artiști, adesea în serii precum *Sâmbăta Sonoră*, *Semi Silent*, *Săptămâna sunetului*, *Studii de Sunet* și *Unearthing the Music/Redescoperind Muzica (imaginară)*. Experiența sa de operator cultural include și operarea unei librării și edituri de benzi desenate, conceperea de fanzine (premiul de carte de artă la Gala Industriei de Carte și la Cele mai frumoase cărți în 2015 și 2018), coordonare și participare în ansamblul Hyperion Internațional, articole pentru revista *Arta* (coordonator al #18 / 2016, despre Sound Art), alte publicații, dosare de finanțare, etc.

Dan Vasile

a urmat Facultatea de Actorie și a jucat în spectacole importante pe scena Teatrului Național din București, iar trei ani mai târziu a trecut în fața scenei, continuând studiile la UNATC, facultatea de Regie de Teatru.

După nominalizarea la UNITER pentru debut, în anul 2000, a montat peste 30 de spectacole, pe texte clasice și contemporane. Spectacolul său de suflet, "O noapte taifunoasă" – o producție independentă, preluată de Teatrul Nottara și invitată în numeroase festivaluri – este o adaptare eclectică după I.L. Caragiale, reinterpretat în cheie kabuki.

În 2021, a regizat opera contemporană "Banii, banii, banii", în cadrul proiectului „Opera in your pocket”. A continuat în 2024 cu regia operei "Waste Side Story", un spectacol hibrid care a reunit, pe scenă, artiști ai Operei Naționale Române din Cluj-Napoca și membri ai comunității rome din Pata Rât.

Pe lângă pasiunea pentru lucrul cu oamenii, pe scenă sau în afara ei, explorarea universului muzical și sonor rămâne o constantă în activitatea sa.